

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ

Του Ριχάρδου Έορ. Σαβάτ

(Ιστορία Περιπετειών αγωνίας και τρόμου)

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ)

Ο Άμερικανός αξιωματικός Λένοξ ταξιδεύει στη Ρωσία τῆν ἔποχῃ τῆς δόρασεως τῶν μηδενατῶν καὶ ἀναρχικῶν ὁπότε ἡ Ρωσσία κατεκλύετο ἀπὸ μυτικῶν ἀτυνομικῶν καὶ κατασκόπων καὶ ὁ κίνδυνος νὰ συλληφθῆ κανεὶς γιὰ τὸ ἐλάχιστον καὶ νὰ τουφεκισθῆ ἢ νὰ σταλῆ στῆ φρικὴ τῆ Σιβηρία ἦτο ἀμεσος. Ὁ κ. Λένοξ εἶχε ἐκδόσει διαβ τῆριο νὰ ταξειδέσῃ μετὰ τῆς συζύγου του, ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ ἡ κ. Λένοξ μεταβάλλει γνώμην καὶ παραμένει εἰς Παρισίους. Φθάσας οὐρηροδρομικῶς εἰς τὰ Ρωσικὰ σύνορα δὲ Λένοξ ὄφισται εἰς τὰς αὐστηρὰς ἐξετάσεις τῶν Ρωσικῶν ἀρχῶν. Ἐξάρτα πέπειε δίπλα του μὴ χωριτωμένη μυστηριώδης νέα. Τὴν ἱκετεύει νὰ τὴν παραλάβῃ μαζί του ὡς συζυγόν του, ἐφ' ὅσον τὸ διαβατήριόν του δικαιολογεῖ τὸ τοιοῦτον, δὲ νὰ συναρτήσῃ τὸν συζυγόν της, εἰς τὸ ἔσωτερικὸν τῆς Ρωσσίας, ὅστις ἀνεχώρησε πρὸς αὐτῆς καὶ τὴν ἄφρον ἀκουσίως του ἀνευ διαβατηρίου, γεγονὸς πρὸς τὴν ἀπειλεὶ μὲ φυλάκιον καὶ ἄλλας σκληρὰς περιουτείας. Ὁ Λένοξ ἀμφορέπει, τέλῃς ὅμως ὑποκύπτει, γοητευμένος ἀπὸ τὴν ὡραιότητά της τὴν ἐξαυτικὴν καὶ τὴν διπλωματικὴν τῆς τὴν μεγαλοφυῶν. Ἀπὸ τὸν σημειον αὐτοῦ ἀρχίζουν τὰ βάσανα, αἱ ἀγωνίαι καὶ αἱ δευαὶ περιπέτειαι τοῦ Λένοξ καὶ τῆς δῆθεν συζύγου του.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Στὸ διάστημα αὐτὸ τὸ μεγάλο ρολοὶ εἶδεινε περασμένη τὴν ὥρα. Ὁ ὑπάλληλος ἔφαγε καὶ ἐσταλάωνε τοὺς θησαυροὺς τῆς ὡραίας μου στὰ ἀνοικτὰ ἀκόμη κι βότνια της.

Ὁ πλοῦτος τῶν φορεμάτων τῆς ἐθάμνωσε τὸν ὑπάλληλον. Ἐπὶ τέλους ἡ ἐξέτασις ἐτελείωσε καὶ τὰ πρῶγματα μετενοίσθησαν στὸ τραῖνο. Χωρὶς νὰ θέλω φορεῖα ἕνα ροῦβλι στὸν ὑπάλληλο, ὁ ὁποῖος ἐπέταξεν ἀπὸ τὴ χαρὰ του.

Ἡ ὡραία κυρία μου ἔσφιγγε τώρα περισσότερο τὸν βραχιόνά μου. Ἡ μισοφιλία τῶν φορεμάτων τῆς μ' ἔπνιγεν. Ἀσυνειδήτως γύρισα καὶ τὴν κίττασα κατὰματα. Τὰ μάτια της ἀνήσυχα καὶ περὶ ὡραία ἀντίκρουσαν τὰ δικὰ μου. Ἐστηρίχθηεν ἐπάνου μου. Θεέ μου! ἦταν ἔτοιμη νὰ λιποθυμήσῃ! Γιατὶ ὅμως τὴν συγκίνησι; Γιατὶ νὰ τῆς δώσω θάρρος γέλασα καὶ τῆς εἶπα: —Τί θαμίαισα προικία ποῦ ἔχετε!

Ἐπλησιάσαμε τὸ μυκλιδίωμα, ἐνῶ ἡ ὡραία μου ξένη στήριγμένη ἐπάνου μου ἔπαινε θάρρος.

Ἐπεράσαμε χωρὶς ἐμπόδιο κανένα τὴν πόρτα καὶ τώρα εὐρισκόμεθα πλέον στὸ ἔδαφος τῆς Ἁγίας Ρωσσίας.

Εἴμαστε οἱ τελευταῖοι ἀπὸ τοὺς ταξειδωτάς. Μετὰ τὸν κρότον ποῦ ἔβλεπον ἡ πόρτα κατὰλαβεν ἕν νέον τὴν κυρίαν φοβισμένην καὶ τὸ χερί της νὰ τρέμῃ. Κιττάξα ἀμέσως τὸ πρόσωπό της. Ἦταν ὄρφὸ καὶ παρηλαγμένο ἀπὸ τὸ τρέμο.

Ἐν τούτοις συγκρατήθηκε καὶ μοῦ εἶπε μειδιῶσα: — Κρατεῖστε, σὰς παρακαλῶ, τὰ κλειδιά μου. Ἐταὶ θὰ φαινόμαστε περισσότερον παντρεμένοι!

— Ναί; Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξακολουθήσουμε αὐτὴ τὴν κωμῶδια, ἀγατηρὴ μου;

Ἡ οὐκείότης μου αὐτὴ τὴν ἔκαμε ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ κοντὰ μου καὶ νὰ κοκκινίσῃ ὅλη.

Μετὰ τὴν λέξιν ἁγάπητῃ ποῦ τῆς ψιθύρισα μοῦ ἦλθε στὸ μυαλό μου ἡ προαματικὴ ἁγάπητῃ μου, στὸ Παρίσι. Ἡ γυναίκα μου!

Γιὰ ν' ἀποφύγω τὶς σκέψεις αὐτῆς ὠδήγησα τὴν ὡραία σύντροφό μου στὸ ρεστοράν τὸ ὁποῖον ἦταν γεμάτο ἀπὸ κόσμον, ποῦ ἔτρωγε βιαστικὰ γὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ταξίδι του.

Σ' ἕνα μόνον τραπέζι ὑπῆρχον καθίσματα ἄδεια. Κι' αὐτὸ ἦτον προσημαμένο γιὰ τὸν Ρώσσο συνταγματάρχην, ποῦ ἤρχετο ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ. Ὁ ἰδιοκτητῆς τοῦ ξενοδοχείου τοῦ ἐψιθύρισε κατὰ σ' αὐτὸ ἐνῶ ὁ Ρώσσος τοῦ ἀπαντοῦσε μειδιῶν.

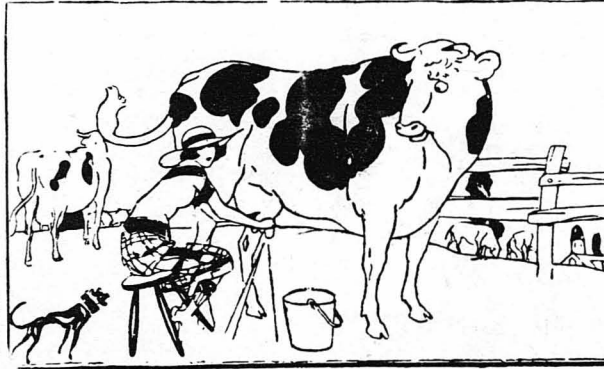
Κατόπιν ὁ ἰδιοκτητῆς μὰς εἶδειξε τὸ τραπέζι τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ μὰς ἔφερε τὸν κατάλογο τῶν φαγητῶν. Ἡ κυρία ἔδωσε διαταγὰς μετὰ τῆς θάρρους χαϊδομαθημένης συζύγου καὶ ἔπειτα μετὰ ρώτησε τρυφερὰ:

— Τί προτιμᾶς... Ἀρθουρ; καὶ ἐξαμήλωσε τὸ πρόσωπό της πρὸς τὸ πιάτο καὶ τὴν πετόσια της.

Πῶς ἐγνώριζε τὸ βαπτιστικὸ μου ὄνομα;

Ἐσκέφθηκα μήπως τὸ εἶχε διαβάσει στὸ διαβατήριό μου.

Σὲ λίγο ὁ συνταγματάρχης συστήθηκε μόνος μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ

Ἰβάν Πετρόφ, ἐνῶ ἐγὼ ἔπεσα μετὰ λαίμαργία στὸ κρασί τῆς Βουργουνδίας, στὸν ψητὸ φασιανὸ καὶ σ' ἄλλα ὡραία φαγητὰ.

Ἡ προστατευομένη μου φλυαροῦσε γελαστῆ μετὰ τὸν Ρώσσον ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος μὰς ἐξήγησεν ὅτι ἦτο διοικητῆς τοῦ παραμεθορίου διαμερίσματος τῆς Βίλνας. Κατόπιν δὲ μὰς εἶπεν ὅτι ἦτον εὐτυχὴς νὰ βλέπῃ πάντα Ἀμερικανούς νὰ ἔρχονται στὴ Ρωσσία, γιὰ νὰ βλέπουν καὶ οἱ ἴδιοι μόνου τους ὅτι οἱ Ρώσσοι δὲν εἶναι βάρβαροι.

Μόλις ἐτελείωσε τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἦλθεν ἕνας ὑπάλληλος καὶ τὸν ἐχαίρεισεν ἁσρατιωτικῶς. Ὁ συνταγματάρχης μὲς ἐξήγησε συγκινήσει γιὰ μὴ στιγμὴ καὶ ἔφυγε. Ἐγύρισα τὸ κεφάλι μου πρὸς τὴν κυρίαν τὴν κίττασα καλὰ καὶ τῆς εἶπα:

— Μ' ὀνομάσατε Ἀρθουρ. Γιὰ νὰ ἐξακολουθήσουμε τὴν κωμῶδιαν αὐτὴν πέστε μου γρήγορα πρὶν ἔλθῃ ὁ Ρώσσος, ποῖον εἶνε τὸ βαπτιστικὸ σας ὄνομα;

— Τὸ πρῶτον μου ὄνομα, ἀπήντησεν εἶνε Ἐλένη.

— Καὶ τὸ δεύτερον;

— Μαρίτ.

— Ἐλένη-Μαρία... ὡραία! Καὶ τὸ τρίτον;

— Πρῶτα, πέστε μου σεῖς τὸ δικὸ σας. Ἐδυίβασα τὸ βαπτιστικὸ σας ὄνομα στὸ διαβατήριον, ἀλλὰ τὸ οἰκογενειακὸν σας δὲν τὸ πήρε τὸ μάτι μου.

— Λένοξ, ἀπήντησα. Ἀρθουρ Μπένμπριτς Λένοξ.

Μόλις τὸ ἤκουσε αὐτὸ σπρόκωχε καὶ ἀσυναίσθητος εἶπε:

— Ὄστε τὸ ὄνομά μου πρέπει νὰ εἶνε Λένοξ. Πρὸς τὸ παρὸν πρέπει νὰ φέρω τὸ ὄνομα τῆς συζύγου σας. Ἐνα λάθος μπορεῖ νὰ καταστρέψῃ τώρα καὶ τοὺς δυὸ μας, ἐξηκολούθησε σοβαρὰ. Τὰ πλαστὰ διαβατὰ... Διέκοψεν ἀμέσως τὴ φωνή της. Ὁ Πετρόφ γύριζε πάλι καὶ κἀθήσε κοντὰ της.

— Ἐλυπήθηκα, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης, γιὰτὶ ἄφρασα τὸ τραπέζι καὶ περισσότερον γιὰτὶ ἐγκατέλειπα σὰς κυρία. Ἐπρόκειτο γιὰ μὴ ὀτόθεσι διαβατηρίου τὴν ὁποία ἔφερετε νὰ ἐξετάσουμε ἀμέσως. Εἶμαι εὐτυχὴς νὰ σὰς ἀναγγεῖλω ὅτι ἐπίσταμε ἕνα ποῦ ταξειδεύεμε ψεύτικον ὄνομα.

— Πλαστὸ διαβατήριον, εἶπεν ἡ ὡραία σύντροφός μου. Ἄνδρας ἢ γυναίκα;

— Ἄνδρας, ἀπήντησε ξηρὰ ὁ Πετρόφ.

— Ἄν ἦτον ἔμορφο γυναικα δὲν θὰ ἐγνώριζατε τόσο γρήγορα, ψιθύρισε ἡ Ἐλένη.

— Ἡ ἔμορφοτέρα ἔνοχος δὲν θὰ με κρατοῦσε οὔτε στιγμὴ περισσότερον, ἀπήντησεν ὁ ἀξιωματικὸς.

Ἐγὼ ἂν καὶ ἀπηχολημένος στὸ φάι μου εἶδα τὸ βλέμμα του νὰ διευθύνεται πρὸς αὐτὴν. Δίσθημα συζυγικῆς τιμῆς μετὰ κατέλαβε, γύρισα ἄλλοτὴ τὴν ὁμιλίαν καὶ εἶπα:

— Ὑποθέτω ὅτι τὰ πλαστὰ διαβατήρια εἶνε συνειδητὰ πρῶτα στὴ Ρωσσία.

— Καθόλου, προσέθεσεν ὁ Πετρόφ. Αἱ τιμωρίαι εἶνε πολὺ μεγάλες γιὰ τοὺς ἐνόχους στὸν τόπο μας.

— Φυλάκιος καὶ πρόστιμο, εἶπα νευρικά καὶ εἰρωνικά.

— Ναί, φυλάκιος ἐφ' ὄρου ζωῆς... Σιβηρία, ἐψιθύρισεν ὁ συνταγματάρχης. Μόνον οἱ ἀπελπισμένοι κωλοῦργοι ἀπομαρσιζοῦν νὰ ταξειδέσθουν μετὰ πλαστὰ διαβατήρια.

Τὸ μαγαζιὶ καὶ τὸ πηροῦνι μοῦ ἔπεσαν μετὰ κρότον ἀπὸ τὰ χέρια μου!

— Δοκίμασε λίγο ἀπ' αὐτὴ τὴ μαγιοπέξα, Ἀρθουρ, εἶπεν ἡ ὑποθετικὴ κ. Λένοξ. Βλέπω ἐτελείωσες τὸν φασιανὸν καὶ ἡ μαγιοπέξα εἶνε πολὺ ὡραία. Θὰ πῶ καὶ ὁ συνταγματάρχης Πετρόφ. Καὶ προσέφερε σαλάτα στὸν ἀξιωματικὸν ἐνῶ ὁ Ρώσσος θαυμαστῆς τῆς δὲν κατάλαβεν ὅτι μοῦ κοπήκανε τὰ ἦπια καὶ ἡ ὀρεξί μου.

— Πλαστὰ διαβατήρια—κάτεργα—Σιβηρία—μὲνον οἱ ἐντελῶς ἀπελπισμένοι... ὅλα αὐτὰ βουζῖαν σ' αὐτὰ μου. Ἀχ! γιὰτὶ νὰ δεχθῶ τὴν ἄγνωστη αὐτὴ Σερβίαν γιὰ γυναίκα μου. Μία ἀπόφασις ποῦ ἔλαβα μ' ἔκανε νὰ σκεφθῶ καλύτερα. Ἡ ξένη αὐτὴ μ' ἔκανε Ρώσσον ἐγκληματικὴν μετὰ τὴν πλαστὴν χρησιμοποίησιν τοῦ διαβατηρίου μου. Τὰ σύνορα μετὰ τὴν Γερμανίαν μόνον πενήντα βήματα μὰς ἐχώριζαν. Θὰ περνοῦσα στὴ Γ ε ρ μ α ν ἰ α. κι' ἔτσι θὰ ξέφυγα ἀπὸ τὰ νύχια τῆς Ρωσικῆς ἀρχῆς.

Ἐξήγησα συγγνώμην ἀπὸ τὴν σύντροφόν μου ποῦ με εἶχε φέρει σ' αὐτὴ τὴ θέσι κι' ἐπρόχωρησα πρὸς τὸ μυκλιδίωμα τοῦ ὁποῖου ἡ πόρτα εὐτυχῶς ἦτον ἀνοικτῆ.

Ἐξάρτα μοῦ ἀπηγορεύθη νὰ περάσω. Ἐνα ἄλλοτὸ φρουροῦ μ' ἐσταμάτησε.

(Ἀκολουθεῖ)